

ПУЛЬС

Якое малако п'ем?

У малаца, якое вырабляецца ў прыватным сектары Брэсцкай вобласці і застаецца адным з асноўных прадуктаў харчавання, на жаль, утрымліваюцца рэальныя пунткі, дзе фіксуецца павышаны ўзровень забруджвання малака, скарчаецца.

Пра гэта Беларускае паведамліў у абласным цэнтры гігіены, эндыміялогіі і трамасакага здароўя.

На думку спецыялістаў, асноўнай прычынай атрымання ў асобных вёсках някаснага малака з'яўляецца недастатковая работа па стварэнні культурных пашаў для жылёў і нарыхтоўка кармоў на забруджаных сельгас-тэрыторыях.

З гэтай прычыны ў 2004 годзе па рашэнні абласных улад з выдзеленай Брэсцкай сумы на ліквідацыю наступстваў чарнобыльскай катастрофы значныя сродкі будуць накіраваны на стварэнне культурных пашаў і сенажаці для жылёў.

Валентина КАЗЛОВИЧ.

Віза ў Польшчу за 5 еўра?

Спецыяльная беларуская-польская рабочая група будзе створана для разгляду пытання аб зніжэнні кошту віз. Пра гэта было аб'яўлена на прэс-канферэнцыі ў ўдзеле міністра замежных спраў Беларусі і Польшчы Сяргея Мірэнкова і Уладзіслава Чымышэвіча, што прайшла ў Беластоку (Польшча).

У Чымышэвіч і С.Мірэнкова абмеркавалі пытанні спрыяння вывазу ражыму і зніжэння ў два разы аплат польскіх віз для беларусаў і беларускіх — для паліцаў. На прэс-канферэнцыі двух міністраў у Беластоку кіраўнік беларускай дыпламатыі заявіў, што аднарадова польская віза для беларусаў магла б каштаваць 5 еўра (цяпер яе кошт каля 10 еўра). — Беларускае.

Андрэй СЕРАДА.

Хочаш кватэру — будуй сам

Паводле звестак абласнога ўпраўлення статыстыкі, 70,6 працэнта жылля на Віцебшчыне летась пабудавана за кошт сродкаў насельніцтва, уключаючы крэдыты. Разам з тым за кошт сродкаў рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў узведзена толькі 14,4 працэнта ўсёй жылловай (46,9 тысячы кв. м), а за кошт сродкаў прадпрыемстваў — 14,9 працэнта (48,7 тысячы кв. м). Устае летась у вобласці на жыллёвае будаўніцтва было асвоена 119 мільярд рублёў інвестыцый, што складае 16,5 працэнта ад агульнага гадзавога аб'ёму інвестыцый па Віцебшчыне.

Андрэй АЛЯКСАНДРАЎ.

Будзе ліцэй у Мазыры

Конкурс на паступленне ў Го-мельскія абласны ліцэй па асобных спецыяльнасцях дасягае 10 чалавек на месца. У сувязі з тым, што навуковая ўстанова пера-ружана, будаўніцтва ліцэя ў Мазыры для забеспячэння больш якаснай падрыхтоўкі да паступлення ў ВНУ дзяцей з аддаленых сельскіх раёнаў Го-мельскай вобласці. Ужо вызначана колькасць месцаў для кожнага з раёнаў, найбольшая — 22 — адвядзена для вучняў Мазыра, а ўсяго, які плануецца, адукацыю на пачатку спецыяльнасцей у другім абласным ліцэі штогод будзе атрымліваць амаль 300 дзяцей.

Лілія РУДКОЎСКАЯ.

На будаўніцтве Калінінградскай ЦЭЦ-2

Акрытыя акцыянернае таварыства «Белэнергабуд» у 2003 годзе выканала будаўніча-монтажныя работы на Калінінградскай ЦЭЦ-2 на суму 1 млрд. 49 млн. расійскіх рублёў. Яго спецыялістамі заманаваны канструкцыйны галоўнага корпуса будучай электрастанцыі, выкананы нульвыя шпалы і фундаменты будаванняў ЦЭЦ. У 2004 годзе ААТ «Белэнергабуд» плануе выканаць на станцыі будаўніча-монтажныя работы на 2 млрд. 100 млн. расійскіх рублёў. У другім паўгоддзі тут пачнецца мантаж асноўнага тэхналагічнага абсталявання.

ААТ «Белэнергабуд» з'яўляецца адным з вядучых прадпрыемстваў будаўніча-монтажнага комплексу канцэрна «Белэнерг». Яно стала пераможцам аб'яўленага РАТ «ЕЭС Расіі» тэндэра і выступіла генеральным падрадчыкам будаўніцтва Калінінградскай ЦЭЦ-2. Будаўнічыя работы пачаліся ў кастрычніку 2002 года. Увесці ў эксплуатацыю першую чаргу станцыі (блок магутнасцю 450 МВт) плануецца ў кастрычніку 2005 года.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

ХТО ЁСЦЬ ХТО

Юрый Леднік — хлус!

Што праўда, то праўда: Беларускае тэлебачанне кожны дзень глядзец не магчыма. З-за хлусні таіх, як Юрый Леднік (на фот.). Пазаўчора ў сюжэце, які дэманстраваў у праграме «В центре внимания», ён, які аўтар, здаваўся, са скурцы вы-лузаўся, аблаваючы памыямі незалежнай газеты і ўносячы да нябёс дзяржаўнае. Глядзіце, маўляў, які вялікі тыраж у газе-ты «Беларусь сегодні» і які мільёны ў «Народнай волі». Но-васпечанай тэлезорцы быццам не вядома, што «бюсереспубликанской газеты «Беларусь сегод-ня» у нашай краіне няма, і гэта-ва могоць пашвердзіць у Міністэрстве інфармацыі. Ёсць газета «Советская Белоруссия», а слаган «Беларусь сегодні» — гэта як бы ён зматчыны дзвіг.

Па-другое: каб лішні раз укучыць «Народную волю», аўтар заахаванага сюжэту памятаў, яе тыраж амаль у два разы, аб'яўчаючы, што ён нібыта «еда дотыкае до 15 тысяч». Гэта ж трэба быць такім бессаромным чалавекам, каб на ўвесь свет нахапа хлусіць! Кожны дзень тыраж «Народнай волі» паведамляецца на апош-няй старонцы, кароткім уно-сіння нават тады, калі ён змя-няецца на некалькі экзэмпла-раў. Не верыць — патэлефануй у друкарню «Чырвоная зорка», там скажуць, што «Народная воля» не маглое з тыражамі. Чаго, бадай, не скажаш пра не-калькіх дзяржаўных газет.

Ды і наогул, калі таварыца Леднік так хвалюючы невялікі тыраж незалежных газет, то чаму б яму адкрыта не сказаць пра тое, што менавіта перахвал-жае іх росту, — пра ўдзель з боку ўлад, пра дыскрымінацыйныя тарыфы на распаўсюджванне, пра забарону на друкарню. «Народная воля» паспрабавала пад-каць падпісальнікам раз-мясціць улетку ў вагонах метро — тут як тут паступіла каманда «Знаць!» У раздзіку прыход-зяць лісты з рэгіёнаў, дзе «верты-кальчыны» ладзіць сапраўднае паліванне за тымі, хто падпісва-ецца на «Народную волю».

А ўдзельніц праз суды? Са-старынак хлусіць газет буд-жа можа лішч патакам — ніякай адказнасці. «Народная воля» ўзяла пад абарону такога па-важанага чалавеча, як лаўрэат Ленінскай і Дзяржаўнай прэміі,

Пры жабрацтве вялікай коль-касці насельніцтва гэта мае пэўнае значэнне.

І шчыт. Пацкаўска, тавары-шці Леднік, колькі падпісчыкаў у дзяржаўных выданнях, якія атрымліваюць газеты бясплат-на. Дакладней, за іх выклада-юць грошы ўладны і вытвор-чыя структуры, самі рэдакцыі, бізнес-магнаты, якія хочуць вы-глядаць Саламі Марозавымі і іншымі. У «Народнай волі» па-вільчався тыраж такім чынам-няма магчыма.

Хлусіў Юрый Леднік і тады, калі сівярджаў, што прэзент-вартан дзяржаўных газет ад-распаўсюджвалісяў роўны нулю. Калі б так, то не накі-роўвала б намеснік міністра інфармацыі (япер ужо першы на-меснік) Ліяна Анінчэ дзі-рактарам прадпрыемстваў «Са-юдрук», у якім «Міністэрство інфармацыі просіт абеспечіт-пэрадачу неапрацаваных тира-жей государственных периоди-ческих изданий (перечень прила-гается) социально-культурным учреждениям (объектам здраво-охранения, библиотекам, шко-лам, детским домам, Домам престарелых и ветеранов)». Вось та-даскажэ таіх «хлусі», пра якіх пазаўчора ўсё размову Юрый Леднік. Але ён пра гэта — не гу-гу! Як і пра тое, што ў звычай-ныя дні толькі ў кіёсці Мінска накіроўваецца 5600 экзэмпла-раў «Народнай волі». У той час як «Народная воля» — 580, «Звяс-ды» — 660, «Рэспубліка» — 1500, «Советская Белоруссия» — 4000 экзэмплаў. Пагаварыце з кі-ежэ-рамі: якія газеты і якімі ты-ражамі разыходзіцца? Ёсць ста-не зразумелым.

Але што да гэтага тавары-шці Ледніку, Прамаўчаў талер-папір і аб выніках сацыялагіч-ных даследаванняў, якія сведча-юць, што кожны экзэмпляр «Народ-най волі» трымае ў руках як міні-мум восем чалавек. Пра і казач, гэта лепшая адзнака прашы жур-налісцкага калектыва.

Думаю, разумных людзей на-макне не правядзеці. Яны веда-юць сапраўдную сітуацыю са-сродкамі масавай інфармацыі ў Беларусі. І хлусіць Юрыя Лед-нік, патрыя, мабыць, толькі яму самому. Да яшчэ тым, хто яе заказвае.

Іосіф СЯРЭДЗІЧ,
галоўны рэдактар газеты
«Народная воля».

ВЕРСИИ

Кто станет новым президентским «завхозом»?

В ближайшее время должно состояться назначение нового управляющего делами президента.

Как стало известно «Народной воле», на данную должность рассматривается несколько кандидатур. Среди них называли одного известного бизнесмена, приближенного к властным кругам. И даже председателя Брестского облисполкома Василия Долголева. По нашей информации, бизнесмен от настоящих предложений поспешил дипломатично отказаться. А Долголев после традиционного отчета «гу-бернаторов» у Лукашенко отпра-вился поднимать веревочку емо-область.

В кулуарах Администрации президента говорят, что Алек-сандр Григорьевич уже опреде-лился со своим будущим «завхо-зом». И вроде бы им станет его земляк, вышедший заместителем главы Администрации прези-дента Николай Иванченко. По ин-формации из неофициальных ис-точников, через пару дней состо-ится «посвящение» Иванченко в высшие должностные лица.

К сведению: Иванченко при-шел в Администрацию прези-дента с должности руководителя го-сударственного концерна «Бел-ресурсы». Заместителем главы Администрации работает с июля 2002 года.

Напомним, что первым управ-ляющим делами президента Беларуси был Иван Титенков. Его назначили на эту должность в июле 1994 года. Широко из-вестность получили созданные при участии или покровительстве возглавляемого Титенковым управ-ления делами предприятия

«Торгэкспо», фонд Махмуда Эсамбаева, торговый дом «Белая Русь», фирма «Конто-групп», де-ятельность которых строилась на основе крупных таможенных льгот либо обхода действующего белорусского законодательства. По инициативе Титенкова на ба-ланс управления делами прези-дента были переданы многие объекты недвижимости, запоев-ники, концерны народных про-мыслов...

После Титенкова управлени-ем делами президента с 17 дека-бля 1999 года руководил Владимир Гончаренко. В этой должности он проработал недолго: 22 февраля 2001 года он был назначен министром связи. Как «завхоз» ничем осо-бым себя не проявил: с его сто-роны не было замечено ни ре-шительных действий, ни нового наступления на чужую собствен-ность.

Галина Журавкова, сменив-шая Гончаренко, так активно взялась за работу, что в прессе писали: мол, по сравнению с ней Иван Иванович может отды-хаться... Как уже сообщила «Народ-ная воля», сейчас Галина Ани-симова обвиняется в хищении путем злоупотребления служеб-ными полномочиями, соверше-нии организованной группой в особо крупном размере... Попа-вись в заятие в размере около двухсот тысяч долларов, теперь малам Журавкова вместе с суп-ругом и сыном коротает время в СИЗО КГБ...

Даша ПАВЛОВСКАЯ.

Курсы валют на 24 лютага

Национальный банк Беларуси устанавливает на 24 лютага наступные официальные курсы валют:

1 доллар США — 2151 рубль	1 маўладзкі лей — 170,38
1 еўра — 2699,61	1 нарвежская крона — 307,36
1 расійскі рубль — 75,49	1 польскі злоты — 551,61
1 аўстралійскі доллар — 1664,55	1 сінгапурскі доллар — 1270,68
1 болгарскі лей — 1383,99	10 000 турскіх лір — 16,17
1 дацкая крона — 362,32	1 украінская грыўна — 403,11
1 СДР — 3215,49	1 англійскі фунт стэрлінгаў — 3997,31
1 іспанская крона — 31,18	1 чэшская крона — 82,88
10 японскіх іен — 198,64	1 шведская крона — 293,50
1 казахскі тэнге — 15,45	1 швейцарскі франк — 1710,60
1 каналскі доллар — 1602,77	1 эстонская крона — 172,59
1 кувейцкі дынар — 7298,95	
1 кыргызскі сом — 50,26	
1 латвійскі лат — 4040,20	
1 літоўскі літ — 781,81	

БелПАН.

ОНИ — О НАС

«Лукашенко либо придется уйти в отставку, либо совершить госпереворот и остаться пожизненным президентом»

Российские эксперты практически единодушно в комментариях по поводу возможных действий России в случае нового обострения газового кризиса в отношениях с Беларусью.

Сергей Караганов,
председатель президиума
Совета по внешней
и оборонной политике:

У России есть огромное количество политических методов, о которых всем прекрасно известно, но пока речь идет о первом шаге — переходе на региональную экономическую политику между двумя странами. И мы не должны давать какие-то кредитные поправки в этом отношении.

Главная проблема — не политический режим в Беларуси, а то, что этот режим невозможно поменять, не меняя его экономическую основу. Никакие сближения с Россией при таком положении вещей в принципе невозможны. Скорее всего Лукашенко пойдет навстречу Москве, а если не пойдет, то он прекрасно понимает, что дни его сочтены.

Глеб Павловский,
руководитель Фонда
эффективной политики:

Россия должна занимать крайне сдержанную позицию и не давать втянуть нас в какую-то новую игру. Да и зачем нам полыхать Лукашенко?

Проблема как раз в том, что он извлек себя от решения проблем собствен-ной экономики и политических проблем — Россия, опирающаяся на Беларусь, ему затягивает этот процесс. С самого начала было ясно, что финал будет именно такой, что Лукашенко заявит о недруже-ственной политике со стороны РФ и по-

пытается угрожать. Это достаточно мел-кая игра, а ситуация серьезная. Сейчас возможности затягивать процесс и даль-ше у Лукашенко нет. Я бы не исключал никаких маневров с его стороны, в том числе каких-то прозападных. Но это будет продолжением той же самоуби-венной политики: никаких внутренних проблем это не решит, он загоняет себя и Беларусь в тупик.

Вячеслав Игумов,
директор
Международного института
гуманитарно-политических
исследований:

Я думаю, что этот кризис является ключевым. Сейчас станет ясно, какие у нас сложились отношения с Беларусью. Или мы дальше двигаемся по пути сбли-

жения, и тогда больше таких вопросов не возникнет, или мы окончательно расхо-димся. Выходит какими-либо полити-ческими методами из создавшейся ситу-ации России не нужно. Она использовала сейчас прикрытия газа для того, чтобы подтолкнуть Лукашенко окончательно к решению проблем, связанных с дальне-йшей интеграцией. Конечно, это способ давления, потому что в принципе ника-кой катастрофы для «Газпрома» задо-лженность Беларуси не имела. Если Лу-кашенко не договорится с Россией, ему либо придется уйти в отставку, либо со-вершить госпереворот и остаться пожиз-ненным президентом.

Андрей Пионтковский,
директор
Центра стратегических
исследований:

Говоря о том, что Россия не должна становиться дойной коровой, думаю, президент Путин прежде всего имел в виду свой опыт отношений с г-ном Лу-кашенко. Белорусский лидер избрал уни-кальный барьер, которым пользовался в течение 10 лет. Каждый раз, подписывая в Москве какую-нибудь бумажку о новом объединении, он получал взамен громадные экономические преферен-ции... Многие объединения продолжа-лись до прихода Путина.

Опрос подготовила
Елена БАЙКОВА.
(«Независимая газета»)

На прастор, на шырокі разлоз
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — -2...0, снег, уначы — -6...-4, без ападкаў; у Брэсце ўдзень — -1...+1, уначы — -4...-2, на працягу сутак — без ападкаў; у Гродне ўдзень — -2...0, снег, уначы — -5...-3, без ападкаў; у Віцебску ўдзень — -1...+1, уначы — -5...-3, на працягу сутак — снег; у Гомелі ўдзень — -1...+1, уначы — -4...-2, на працягу сутак — снег; у Магілёве ўдзень — -1...+1, уначы — -4...-2, на працягу сутак — снег.

www.meteo.by

Пейджинговую связь
редакция обеспечивает
МОБИКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

ОАО "МИНСК-ЛАДА"
LADA Генеральный импортер ОАО "АвтоВАЗ" в РБ
• ПРОДАЖА АВТОМОБИЛЕЙ В КРЕДИТ.
• ОТСРОЧКА ПЛАТЕЖА.
• ЗАЧЕТ СТАРОГО АВТО ПРИ ПОКУПКЕ НОВОГО.
(017) 275-85-60, 275-18-05
Минск, ул. Серова, 1
Сервис: (017) 275-37-00, 275-84-93
Запчасти: (017) 275-26-33, 275-36-07

Заинтересует ли Европу «белорусский миллион»?

Александр ЗАЙЦЕВ

Европейская коалиция «Свободная Беларусь» начала кампанию по сбору подписей за интеграцию Беларуси в Евросо-юз. По словам председателя Бело-русской социал-демократи-ческой партии (Народная Гра-мада) Николая... Статистика, кампания рассчитана на год. За это время планируется собрать миллион подписей граждан Бело-руси.

Начнется кампания с рас-пространения листовок, кото-рые будут направлены на при-влечение активистов к подпис-ному процессу. Затем подпис-ные листы начнут печататься в газетах. Подписи также будут собираться во время массовых акций и обхода квартир горо-жан. Кроме непосредственно сбора подписей, активисты кампании намерены вести и пропагандистскую работу, возмещая продвижение в массы евроидеи.

Одні из инициаторов акции, міжнародны координатор грамадзянскай ініцыяты-вы «Хартыя 97» Андрэй Санні-ков, падкрэсліў, што з данымі падпісамі коаліцыя абратыцца к Еўрапарламенту, Еўрокомі-сіі і іншым міжнародным структурам, для таго, каб за-жэліць беларускага народа ін-тэгравацца ў абшчэапра-сцкую сямью было ўдакладна-на. «Мы сцітаем, што праблема, ко-торыя сёння састае перад бело-рускім народам, паломеет ре-зультат гэтай еўрапейскай п'я-тэ, — завітаў ён.

Камітэты ініцыяторы акцыі, сабраць мільёны под-пісаў, састае рэальна. А з-за-буду будзе больш чым дастаточ-на, каб ініцыяваць рэферен-дум па вопросу інтэграцыі Бе-ларусі ў Еўрасоюз. Сягонда Канстытуцыя, «республикан-ские референдумы назначаются Президентом Республики Бе-ларуси по собственной иници-иативе, а также по предложению Палаты представителей и Со-вета Республики, (...) либо по предложению не менее 450 тысяч граждан, обладающих из-бирательным правом».

Однак, как сообщил «Бело-русским новостям» Андрей Сан-ников, «вопрос о вынесении ишей инициативы на референ-дум пока остается открытым, и его решение будет зависеть от реакции властей». Организато-ры кампании уверены, что ру-ководству страны придется счи-таться с мнением людей, кото-рые поставят свои подписи.

Как сообщил Андрей Сан-ников, эта кампания планиро-валась фактически с момента образования коалиции «Сво-бодная Беларусь», и следет считать случайностью, что об-явление о ее начале совпало с обострением отношений Бело-руси и России на фоне газовых проблем. «Мы ставили цель за-пустить кампанию до 1 мая, когда произойдет расширение Е-вросоюза», — сказал Андрей Са-ников. — А газовый конфликт лишь подтверждает правильность и своевременность наших намере-ний».

Осеню прошлого года Не-зависимый институт социаль-но-экономических и полити-ческих исследований проводил национальный опрос общес-твенного мнения, во время ко-торого исследовалось отношение граждан к некоторым важным

аспектам внешней политики Беларуси. В частности, тогда у респондентов спрашивали, какой интеграционный вектор они считают для нашей страны более предпочтительным — объединение с Россией либо вхождение в Евросоюз. Восточ-ный вектор тогда выбрало 37,9 процента опрошенных, запад-ный — 23,4 процента. Сразу за-ба путн развития страны вы-складалось 23,2 процента, а про-тив обиды — 6,5.

Комментарии итогов того оп-роса, эксперты говорили о до-статочно сильных европейских настроениях в белорусском об-ществе, но обращали внимание на недостаточную информиро-ванность граждан нашей стра-ны о процессах в Европе, что, в частности, и не позволило более чем 23 процента сделать определенный выбор.

Возможно, что последний виток газового противостояния несколько подкорректирует эту статистику в пользу европей-ского вектора. «Мы уже больше года наблюдаем, что интерес бе-лорусов к Европе растет, и набо-ежее, что он только усилятся, ког-да в Евросоюз вступят наши со-седы — Польша и страны Бал-тии», — говорит Андрей Санни-ков. — Их пример должен подог-реть у граждан нашей страны желание не остаться в стороне от общеевропейских процес-сов. Тем более что последние события лишь раз подтвердили — отно-шения Минска и Москвы ниче-го хорошего белорусскому на-роду так и не принесли».

Кстати, согласно данным того же опроса НИСЭПИ, 54,1 процента белорусов считают, что после вступления в ЕС наша соседка станет жить лучше, и только 5,6 процента предположили, что ситуация там ухудшится.

Эксперт Международного института политических иссле-дований Андрей Федоров не ис-ключает, что в свете газового конфликта количество опти-мистических настроений к ин-теграции Беларуси в Европу граждан возрастет. Во многом, по мнению эксперта, это будет зависеть от информационной политики руководящих стран. «Точкой у населения усилились симпатии к Европе, властям даже не надо занимать проевро-пейскую позицию, достаточно с такой же интенсивностью, как сейчас, поддерживать у масс анти-российские настроения», — счита-ет Андрей Федоров. — В этом случае какая-то часть сомнева-ющихся может перейти из лаге-ря сторонников интеграции с Россией в европейский лагерь».

Но будет ли достаточно лишь одного желания наших граждан, чтобы Беларусь ста-ла членом общей европейской семьи? Как считает Андрей Фе-доров, маловероятно, что Евро-союз с достаточной серьезнос-тью отреагирует на белорусскую инициативу. «Евросоюз в прин-ципе не исключает возможность вхождения Беларуси в свои ряды, равно как не исключает и вхожде-ние в ЕС и России, хотя это более чем маловероятно, так как принесет Европе лишь одни про-блемы», — сказал Андрей Фе-доров в интервью «Белорусским новостям». — Так что подобные разговоры можно вести лишь с прицелом на отдаленную пер-спективу, когда в Беларуси, воз-можно, произойдет существен-ные перемены во внутренней по-литике».

("Белорусские новости")

І ў другім квартале — будзем разам!

У трэці раз нагадваем: ідзе падпіска на ІІ квартал 2004 года. Каб не застацца без «Народнай волі», многім чытачам трэба працягнуць падпіску.

Не спазніцеся!

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Конгресс «зеленых» в Риме

В Риме состоялся конгресс приверженцев «экологической» идеологии, в котором приняли участие 32 «зеленые» партии. Главная цель конгресса — координация усилий в связи с предстоящими 13 июня выборами в Европарламент.

С программной речью выступил Йосха Фишер — самый авторитетный из европейских «зеленых», один из лидеров правящей в Германии коалиции социал-демократов и «зеленых», министр иностранных дел. Накануне открытия конгресса член Европарламента от «зеленых» Даниэль Кон-Бендид дал интервью информационному агентству ddp. Он заявил, что «зеленые» партии из разных стран должны образовать единую европейскую партию. По

мнению парламентария, консолидация усилий должна несколько оживить партийные дела и привлечь новых сторонников, что крайне важно перед предстоящими выборами в Европарламент. При всех различиях, существующих между национальными партиями «зеленых», их много объединяет — в частности, общая идеологическая платформа, отношение к атомной энергетике, точка зрения на способы предотвращения конфликтов.

Как сообщили СМИ, конгресс провозгласил создание «социально-экологической ответственности», намерены внести заметный вклад в развитие этой интрапартийной тенденции. Однако разнообразие оттенков «зеленого» в разных европейских странах должно оставить достаточный простор для реализации национальных особенностей, пояснил Кон-Бендид, который является одним из наиболее вероятных руководителей новой партии.

Почему так трудно получить визу в США?

Многие задают вопросы по поводу временного трудоустройства в США и выражают недоумение в связи с отказом в предоставлении им визовых виз. Ответить на эти вопросы слушателям Русской службы «Голоса Америки» попросила Елизавету Крюкову, американского иммиграционного адвоката в Вашингтоне — юридического фирме «Immigration Capital». Вот что она сказала.

«Почему все больше отказов? Здесь несколько причин. Во-первых, соображения безопасности — чем больше выдается виз, тем больше риск въезда террористов. Во-вторых, очень высокий процент невозвращения людей, приезжающих на временные работы. Это противоречит интересам департамента труда США, цель которого — защитить американских работников от конкуренции иностранной рабочей силы. Примерно тот же интерес преследует и госдепартамент США.

Тот факт, что претенденты на рабочую визу теряют много времени и денег и в конечном итоге получают отказ во въезде, мало интересует правительство США. Говоря откровенно, работники из бывшего Советского Союза и многих других стран во много раз трудолюбивее, старательнее и квалифицированнее американцев, поэтому работодатели заинтересованы оставить их у себя на долгие годы. Но, к сожалению, порой это очень сложно по существующим иммиграционным законам США.

Что касается нового закона, предлагаемого президентом Бушем, по которому станет возможным получить рабочие визы нелегалам в США либо работникам из-за рубежа, то пока не известно, будет ли этот закон принят. Даже законопроект еще не опубликован, так что пока рано об этом говорить. Если этот закон выйдет, возможно, это будет почти революционный прорыв в иммиграционном праве США, и я думаю, что «Голос Америки» обязательно осветит его в своих передачах».

Венский бал

На прошлой неделе европейская светская публика вальсировала на знаменитом балу в Вене.

«Бал звезд и скандалов» — это название уже практически закрепилось за венским балом. В Оперном зале австрийской столицы под звуки вальса кружатся тысячи пар, за его стенами тысячи антиглобалистов устраивают погромы. В этом году акция протеста проходила сравнительно мирно: всего несколько покоренных мажором и пар-троях танцующих пар, полетевших в посты. Антиглобалисты каждый год считают своим долгом заявить: столько средств выбрасывается на восток!

Денег на проведение, пожалуй, самого красивого события в Европе, уходит действительно много. Место в ложе стоит 16 тысяч евро. Но увидеть весь этот размах и блеск съезжаются гости со всего мира. Они прибывают на шикарных лимузинах и даже в каретах. Остатки в самые изысканные вечерние туалеты, обладатели заветного приглашения прохаживаются по дорожкам под вспышками фотокамер и светом прожекторов.

В этом году австрийскую президентскую чету приветствовала русская оперная дива Анна Нетребко. Затем в венском зале вальсировал король вальсов Штраус. Под его мелодию кружит весь кабинет министров Австрии и депутаты парламента — сплетение танцев и политики. Здесь обсуждают важные вопросы, дискутируют и иногда договариваются о том, что было предметом споров в течение долгого времени.

С ЛЕНТЫ БИ-БИ-СИ

Кандидатов в президенты США стало больше

Борьба за права американских потребителей Ральф Нейдер объявил о своем намерении участвовать в ноябрьских президентских выборах в США.

Вопреки призывам друзей и активистов Демократической партии, считающих, что на прошлых выборах он помог Джорджу Бушу одержать победу над экс-губернатором Альбертом Гором, 70-летний Нейдер вновь объявил о выдвижении своей кандидатуры в президенты США.

Прошедший месяц был добрым для американских демократов: ряд опросов показывал, что если бы выборы состоялись сегодня, то каждый из ее ведущих кандидатов — сенатор Джон Керри (на снимке слева) или сенатор Джон Эдвардс победили бы президента Буша.

Как вдруг о своем желании баллотироваться заявил Нейдер, который в 2000 году получил всего 2,8% голосов, но, по общему мнению, подарил Белый дом республиканцу Бушу. Это мнение подтверждается цифрами. Например, Буш победил в Нью-Гемпшире, набрав на 7211 голосов больше, чем Гор. Нейдер набрал там 22,198 голосов.

Поскольку за него голосовали в основном те, кто в противном случае предпочел бы Гора, а не Буша, его участие в гониме явно стоило Гору победы. Аналогичная картина была во Флориде, где, собственно, и решилась судьба президентства: Буш набрал там всего на 537 голосов больше Гора, а Нейдер завоевал

во Флориде 97,488 голосов, многие из которых без него достались бы Гору.

Демократы «удручены»

Нейдер отказывается соглашаться с общепринятой оценкой своей роли, заявляя, что выборы проиграл не он, а Гор. Но в последние недели к его дверям не заходила толпа протестов, закидывавших его не выходящими из этого раз. Среди них был его старший друг — единственный независимый член конгресса, вермонтский социалист Бернард Сэндлер, заявивший, что Нейдер «не должен способствовать по-

вторному избранию Джорджа Буша, отобрав голоса у кандидата демократов».

С Нейдером несколько раз встречался председатель национального комитета Демократической партии Терри Макколлиф. «Мы весьма удручены сегодняшним решением Ральфа Нейдера», — заявила после его выступления представительница комитета Дебра Дешонг. — Однако он обещал председателю Макколлифу, что если он будет баллотироваться на нынешних выборах, он не будет критиковать избранный демократ, а вместо этого сосредоточится на недостатках администрации Буша. Мы верим ему на слово».

ЛЮБОПЫТНО

Фермер скормил рабочего львице?

В ЮАР арестован фермер Марк Кроссли, которого подозревают в том, что он накормил львицу... своим бывшим рабочим.

Рабочего звали Нельсон Шисане, ему было 38 лет. Кроссли уволил его в прошлом году, но рабочий затем вернулся на ферму, чтобы забрать вещи. А 8 февраля рабочие объявили его в розыск. По словам очевидцев, Кроссли и четверо его чернокожих рабочих набросились на Шисане, связали, отвезли за 15 километров к ферме, в котором скормили львице, и перерезали через затор. Впоследствии полиция обнаружила в вольере человеческий череп и фрагменты ног.

«Предположительно фермер и трое рабочих наблюдали за тем, как львица набросилась на него», — говорит начальник местной полиции Ронел Отто. — Мы отнесли к этому случаю очень серьезно и выделили для его расс-

ледования десяток наших самых квалифицированных детективов. А останки Шисане отправлены в Преторию на экспертизу». Как передает из Йоханнесбурга корреспондент Би-Би-Си Доминик Хьюз, в районе происшествия белых фермеров нередко обвиняют в плохом обращении с рабочими. Правда, они и сами говорят, что постоянно становятся объектами жестоких нападения со стороны черных.

Саму Джуньюлэе выписали да сябе нарочник, які прыйшоў у барак. Я пайшоў за ім з адной лужайкі: навошта я яму спатрабуй? У пакоі, куды ён мяне прывёў, калі акна стаў высокі чалавек з мужным тварам. Я загадаўся, што гэта начальнік лагера. Ён зірнуў на мяне, спытаў: — Чаму такі дахадзішчы?

Я маўчаў. — У гэтым фармуляры запісана, што ты з Беларусі. — Я кінуў галаву. — Зямляк, значыцца. Я зпад Оршы. Чув пра такі горад? — Велю. — Цікава, — лагодна ўсміхнуўся «мэр», і звярнуўся да акадэміста: — Падпірай яму трохі.

Забавіла ты мая галаванька, забавіла аднаго. — Ой, ідзіце ж мне прывідаць, прывідаць ка мне Кайрыню! Ці ня жывуць буду я...

Пры апошніх словах я шматка ўздыхнуўся, узвус за галаву, пацмаў пакаліваючы, пакаліваючы, як мне любя Кайрыня.

Знявольнены, такі абступілі нас, зайшліся ад смеку. Вішай, мае аблічча ніяк не ставалася з гэтым песні. Кайрыня смяяўся таксама.

Голас у шмат ёсць, толькі сырны, неапрацаваны. Вярнуўся ў тэатр, расказаў пра шмат. — Грымайце, хлопцы.

Начальнік лагера заўважыў: — Голы акрыўся, а ўжо паддае аму Кайрыню. — Усе зноў змяліся.

На пачатку лета на 17-ю шахту прыйшоў этап вязняў. Я быў вельмі здзіўлены, калі сярэд і убачыў Карла Карлавіча — галоўнага ўрача лагера, а таксама і начальніка лагера. Карлавіч быў цэлым футуравай шпакі, кажу, праз рагавыя акюры глядзелі халодныя, колкія змяняны вочы. Я ўспомніў, як алчочы ў катаржанскіх лагерах, калі адчуў, што «лапавы».

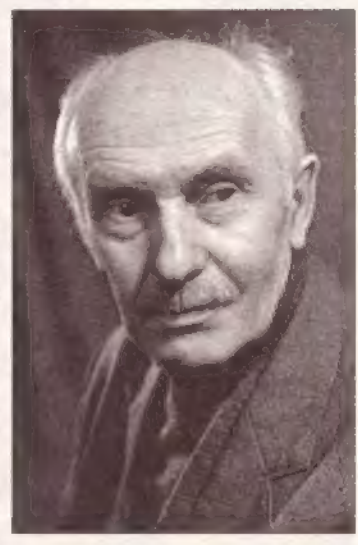
Хачу прызначыць цябе брыгадзірам над прыбылімі. Я іх...

Зморыўшыся, мне быццам абалілі кіпне: — Градзянін начальнік, які з брыгадзір... Я не зразумею... Нічога, што мадаці. Калі ёсць маці, звычывыся караваць, а давай пабачым... Размова скончылася. Моей ісіці.

Уладзімір СВЯТЛОЎ

Сустраэча на «Белых адзеннях»

Аўтар матэрыяла, кінарэжысёр Уладзімір Святлоў нарадзіўся ў 1926 годзе ў вёсцы Крупкі Крупскага раёна. Калі пачалася вайна, бацька быў рэпрэсаваны, і адбываў тэрмін у Варкуцкім ГУЛАГу. Пасля стаў для яго спецаб'ектам універсітэта. Там лас збег У.Святлова з многімі цікавымі людзьмі: акцёрамі, рэжысёрамі, палітычнымі дзеячамі. Пасля вызвалення ў 1953 годзе вярнуўся ў Мінск. У 1971 годзе быў рэабілітаваны Вярхоўным Судом СССР.

На здымках кінафільма «Белыя адзенні» па адыменным рымане У.Дузіцкава спатрабуйце кансулянта па лагэрным рэжыме сталінскіх часоў, мая памочніца знайшла такога чалавека. Калісьці ён быў начальнікам лагунцка дэсэры на Поўначы.

І вось ён перада мной за пісьмовым сталом. Даволі пажылы чалавек, сівы, з наступнымі бровамі, высокі, шыракаплечы... Чым больш я ўгледзіўся ў яго, тым больш хваляваўся: нешта знаёмае ў абліччы, суровы голас, непавер, я напружваў памяць: дзе я яго бачыў? І раптам, заехаці, міжволі вымавіў: — Скажыце, Іван Пятровіч, ці не былі вы ў Варкуце начальнікам вяснянашага лагунцка?

Мой субясцелнік ад нечаканнага пытання рэзка страпнуўся, яго палычы нерова забарабанілі па стала, твар густа пацываўся, а вочы пачалі трымаць углядацца ў мяне.

— Тэбё, — непрыязна вымавіў ён, — Якое гэта мае для вас значэнне? — Ад такога адказу субясцелнік мая душа быццам скамялася, даўкі камік падступілі да гора, губы задрожалі. Я ішо вымавіў: — Іван Пятровіч, вы той чалавек, які змяніў мой лёс, мае жыццё.

— Я не зусім зразумею вас... — Калі вяснянашага лагунцка юнаком я трапіў на ваш лагунцка, то яшчэ некалькі хвілін не мог супакоіцца. Алчучына было такое, быццам гэта было не са мной, а з кімсьці іншым. Нават падумалася, мабыць, я ўжо губляю розум.

У хлэбарэццы я падаў запіску хлэбарэцкаму. Той хоса зірнуў на мяне, непрыязна ўсміхнуўся і адрэзаў паўбуханкі хлеба. Я сёў за вулком хлэбарэцкі, у снэг, прыхіліўшыся да сцяны. Я не веруў сваім вачам: у мяне рукаў быў хлеб. Я вараваў гэты цуд, быццам не ведаў, што з ім рабіць. Затым, нібы драпежны звер, накінуўся на яго. Я прагна кукаў хлеб, папаліваючы навокал: ці не думаш хто яго адабраў у мяне? Збегу быццам па палову, я крхну супакоіцца. Пацмаў астатняе за пагузу. Крошкі, што рассыпаліся на калені, збіраў, нібы гэта былі жамчужныя пацеркі, вышываў і карваў.

Вечарам нарадчык адрэкамендаваў мяне знявольненым з Прыбыткі як іх брыгадзіра. Тыя моцкі высылалі яго. Я не ведаў, як яны мяне ўспрынялі... Раніцай прарваў пацмаў нас на месца працы. Мы пачалі калаш шурф. Зямля была неапрацаванай, сканавая вечная мерзлата. Лом выскакаў з яе іскры, рыдэлькі знізілі і гнуліся. На халодным ветры мы яшчэ дыхалі, абліваліся потам. Неўзабаве эстонец закрываў прама ў твар:

— Начальнік, пры такой працы мы сваю пайку не заробім. Хутка нас усіх апраўнуць у дружаліны бушлат.

Я рэзугублена глядзеў на яго азбонны твар, не ведаючы, што адказаць.

Я разумуў, што ён мае рашчю. Вечарам пасля таго знявольнені працы мы лезлі прыцігнулі ў зону. Замарудзены, не маці як след трымаць каліці з баландой, рукі каліціліся ў кожнага.

Нарэшце праз нейкі час мы прасеклі шурф для новай шахты. Без ускіявай тэхнікі біспекі мы былі вымушаны апусціцца болей на дэспам на дно. Такім жа чынам вышывалі наверх, часам калечачы рабачы.

Адначасу ў нашу зону завітаў брыгада з Варкуцкіх галаскога тэатра. Пасля канцэрта ён кінуў Мікола Маліборскі спытаў:

— Ш ёсць сарод вас артысты, спевакі, танцоры? — Вязні маўчалі, я ж падняў руку: — Падмайдзе да мяне — пакаліваў крэйнік. — Што вы ўмеце рабіць? — Спяваць, — адказаў я. — А што вы нам праспяваеце?

— Беларускае народнае песню, «Забавіла ты, мая галаванька».

— Цікава, — лагодна ўсміхнуўся «мэр», і звярнуўся да акадэміста: — Падпірай яму трохі.

Забавіла ты мая галаванька, забавіла аднаго. — Ой, ідзіце ж мне прывідаць, прывідаць ка мне Кайрыню! Ці ня жывуць буду я...

Пры апошніх словах я шматка ўздыхнуўся, узвус за галаву, пацмаў пакаліваючы, пакаліваючы, як мне любя Кайрыня.

Я павярнуўся да дзярэч: — Стой, — Скамандаваў ён. Узвух аловак, нешта чыркнуў па паперы і падаў яе мне.

— З гэтай запіскай пойдзеш у хлэбарэцку.

Калі я выйшаў ад начальніка, то яшчэ некалькі хвілін не мог супакоіцца. Алчучына было такое, быццам гэта было не са мной, а з кімсьці іншым. Нават падумалася, мабыць, я ўжо губляю розум.

У хлэбарэццы я падаў запіску хлэбарэцкаму. Той хоса зірнуў на мяне, непрыязна ўсміхнуўся і адрэзаў паўбуханкі хлеба. Я сёў за вулком хлэбарэцкі, у снэг, прыхіліўшыся да сцяны. Я не веруў сваім вачам: у мяне рукаў быў хлеб. Я вараваў гэты цуд, быццам не ведаў, што з ім рабіць. Затым, нібы драпежны звер, накінуўся на яго. Я прагна кукаў хлеб, папаліваючы навокал: ці не думаш хто яго адабраў у мяне? Збегу быццам па палову, я крхну супакоіцца. Пацмаў астатняе за пагузу. Крошкі, што рассыпаліся на калені, збіраў, нібы гэта былі жамчужныя пацеркі, вышываў і карваў.

Вечарам нарадчык адрэкамендаваў мяне знявольненым з Прыбыткі як іх брыгадзіра. Тыя моцкі высылалі яго. Я не ведаў, як яны мяне ўспрынялі... Раніцай прарваў пацмаў нас на месца працы. Мы пачалі калаш шурф. Зямля была неапрацаванай, сканавая вечная мерзлата. Лом выскакаў з яе іскры, рыдэлькі знізілі і гнуліся. На халодным ветры мы яшчэ дыхалі, абліваліся потам. Неўзабаве эстонец закрываў прама ў твар:

— Начальнік, пры такой працы мы сваю пайку не заробім. Хутка нас усіх апраўнуць у дружаліны бушлат.

Я рэзугублена глядзеў на яго азбонны твар, не ведаючы, што адказаць.

Я разумуў, што ён мае рашчю. Вечарам пасля таго знявольнені працы мы лезлі прыцігнулі ў зону. Замарудзены, не маці як след трымаць каліці з баландой, рукі каліціліся ў кожнага.

Нарэшце праз нейкі час мы прасеклі шурф для новай шахты. Без ускіявай тэхнікі біспекі мы былі вымушаны апусціцца болей на дэспам на дно. Такім жа чынам вышывалі наверх, часам калечачы рабачы.

Адначасу ў нашу зону завітаў брыгада з Варкуцкіх галаскога тэатра. Пасля канцэрта ён кінуў Мікола Маліборскі спытаў:

— Ш ёсць сарод вас артысты, спевакі, танцоры? — Вязні маўчалі, я ж падняў руку: — Падмайдзе да мяне — пакаліваў крэйнік. — Што вы ўмеце рабіць? — Спяваць, — адказаў я. — А што вы нам праспяваеце?

— Беларускае народнае песню, «Забавіла ты, мая галаванька».

— Цікава, — лагодна ўсміхнуўся «мэр», і звярнуўся да акадэміста: — Падпірай яму трохі.

Забавіла ты мая галаванька, забавіла аднаго. — Ой, ідзіце ж мне прывідаць, прывідаць ка мне Кайрыню! Ці ня жывуць буду я...

Пры апошніх словах я шматка ўздыхнуўся, узвус за галаву, пацмаў пакаліваючы, пакаліваючы, як мне любя Кайрыня.

Знявольнены, такі абступілі нас, зайшліся ад смеку. Вішай, мае аблічча ніяк не ставалася з гэтым песні. Кайрыня смяяўся таксама.

Голас у шмат ёсць, толькі сырны, неапрацаваны. Вярнуўся ў тэатр, расказаў пра шмат. — Грымайце, хлопцы.

аго. Я спадзяваўся, што сваёй малодасцю краўна яго сэрца. Стаў у чаргу. Неўзабаве з'явіўся наш «выратавальнік». Апраўны ў футра, з крапімі на чаравіках, у скураных пальчатках і... на доўрым падпідко. Ён калючым позіркам абвёў нас — цені, не варта спачывацца. Затым Карла Карлавіч стаў у баксерскую позу і пачаў падтанцоўваць быццам чачакочы свайго праўніка. Хворыя знявольнены яго ведалі, што будзе далей, пачалі рабачы-гацца ў розныя бакі. Я не адразаў зразуму, што да чаго, і застануўся сам-насам з доктарам. Карла Карлавіч упусіў у мяне п'янымі вачыма і, амаль не раскрываючы рот, запытаў:

— Ну што, філон, хочаш атрымаць вызваленне ад працы? Можа, пакідаш цябе ў стацыянарам? Зараз ляжаш... І ён маланкава ўдарыў мяне ў твар.

Я паваліўся ў снэг, паліваючы яго крыўкай. Эскапал глядзеў і злосна ўсміхаўся. А ў мяне перад вачыма ўсе глыбо. Я нічога не разумеў. Некалькі разоў спрабаваў падніцца, уставаў на калені, але зноў моцны ўдар адкідаў мяне на акрывалены снэг... Не памятаю, як я дабраўся ў барак да свайго месца.

Аб «баскерскіх «забавах» уроча лагэрнае начальства добра ведала. Начальства гэта задала вальца: знявольненыя бяліся каліці да ўрача, вызваленыя да працы былі мала, і часта зусім хворыя і нямоцныя выходзілі на зону.

Карла Карлавіча паслялі ў наш барак. Раніцай ён разам з нашай брыгадай выйшаў на зону:

— Вальцэрар (так звалі мяне прывідаць), прабі тусіць яго на дно. Ночы яны рабачы наверх, — сказаў эстонец Эміль Сажэ.

Я кінуў галаву ў знак згоды, бо без Эміля з мяне былі брыгадзір — анікі. Ён умеў добра абвёсці выкол палца на чалавеча. Я падаўшы да Карла Карлавіча, ён не пазнаў мяне: ці мала гэта ў семнаштым лагерах быў так, як мяне...

— Сядзіце ў баланде з кайлом і рыдэлькай... Унізе без вас сумна.

Калі былі «выратавальнік» вострым поглядом прарэзаў мяне, але моцкі ўсёўся ў баланде. Аліні з рабачы, яго змялкаўшы, пачаў раскручваць ручку дружаліны вяртунку. Думаю, ён наўмысна не ўтрымаў лева-скуру і галіцы, не пазнаў мяне: ці мала гэта ў семнаштым лагерах быў так, як мяне...

— Са здаранімі мы абыходзіліся толькі так, — сука адказаў Эміль Сажэ.

Калі ты, Іван, мог такога сапліка паставіць брыгадзірам? — Гэта мая віна... Не ведаю, што з ім рабіць...

— Хм, што рабіць? На ватнік яго, чаго ты раздумваеш? — Начальнік лагера маўчаў.

— Пазнаў ты, Іван, мог такога сапліка паставіць брыгадзірам? — Гэта мая віна... Не ведаю, што з ім рабіць...

— Хм, што рабіць? На ватнік яго, чаго ты раздумваеш? — Начальнік лагера маўчаў.

— Пазнаў ты, Іван, мог такога сапліка паставіць брыгадзірам? — Гэта мая віна... Не ведаю, што з ім рабіць...

— Хм, што рабіць? На ватнік яго, чаго ты раздумваеш? — Начальнік лагера маўчаў.

— Пазнаў ты, Іван, мог такога сапліка паставіць брыгадзірам? — Гэта мая віна... Не ведаю, што з ім рабіць...

— Хм, што рабіць? На ватнік яго, чаго ты раздумваеш? — Начальнік лагера маўчаў.

Иран признался в приобретении ядерных компонентов

Министерство иностранных дел Ирана сделало заявление, согласно которому исламская республика действительно приобрела ядерные компоненты у посредников, однако ей не известно, где они были произведены. «Мы купили некоторые компоненты у некоторых дилеров, но нам неизвестно ни их происхождение, ни из какой страны они привезены», — заявил представитель министерства на пресс-конференции. Он подчеркнул, что Тегеран проинформировал о своем приобретении МАГАТЭ. По словам представителя министерства, Иран никогда не приобретал ядерного оружия и не собирается этого делать, а купленные компоненты предназначены для производства электроэнергии.

Недавнее разоблачение главного ученого-ядерщика Пакистана Абдул Кадира Хана, который торговал ядерными секретами, позволило говорить о существовании черного рынка ядерных технологий, на котором желающие могут приобрести материалы для создания атомной бомбы.

The Observer: Рассекречен тайный доклад Пентагона о конце света

В распоряжение британской газеты The Observer попал текст секретного отчета аналитиков Пентагона об опасностях глобального потепления. В предзнаменованном для президента США докладе, которому администрация Пентагона в течение четырех месяцев не давала хода, говорится о том, что развивающиеся климатические процессы в течение ближайших 20 лет приведут к крупным наводнениям, серьезным военным конфликтам и гуманитарным катастрофам мирового масштаба. Авторы доклада, консультант ЦРУ, ранее работавший в нефтяной компании Royal Dutch/Shell Group Питер Шварц и калифорнийский специалист по бизнес-стратегиям Дуг Рэндалл предупреждают, что в результате экологических катастроф, которые произойдут в ближайшем будущем, запасы энергоснабжения, продовольствия и пресной воды сократятся настолько, что правительства многих стран могут прибегнуть к помощи оружия массового уничтожения для их защиты.

Ранее администрация президента США неоднократно выступала с заявлениями, в которых утверждалось, что проблема глобального потепления не настолько серьезна, как об этом говорят представители «зеленых». На прошлой неделе Белый дом подвергся критике со стороны ряда ученых, обвинивших администрацию в том, что она намеренно не принимает во внимание научные исследования, доказывающие правоту защитников окружающей среды.

В отчете также говорится, что осложняющим фактором является перенаселенность. Недостаток ресурсов, который к 2020 году только усилится, приведет к тому, что по всему миру начнутся войны, целью которых будет контроль за ресурсами. Складывающаяся ситуация, авторы доклада сравнивают с тем, что происходило на Земле около 8200 лет назад, когда планета подверглась неурожаям, голоду, эпидемиям и массовым миграциям населения.

В Уганде боевики убили около 200 беженцев

В воскресенье в результате нападения боевиков на лагерь беженцев на севере Уганды погибли около 200 человек. Боевики поштучно группировки «Армия Господнего сопротивления» окружили, а затем положили лагерь, в котором проживали около пяти тысяч переселенцев. Лагерь находился примерно в 26 километрах к северу от города Лира. По свидетельствам очевидцев, боевики были вооружены винтовками и гранатами. Согласно официальным данным, количество убитых составило 192 человека. Еще 56 беженцев доставлены в больницы с многочисленными ожогами и огнестрель

ЭКСКЛЮЗИВ

Трыумфатар Раўбічаў

Інтэрв'ю газетцы "Народная воля" пагадзіўся даць двухразовы чэмпіён Еўропы гэтага года (у пурсьне і ў індывідуальнай гонцы), віцэ-чэмпіён свету ў індывідуальнай гонцы польскі біатланіст **Томаш СІКОРА**. Нагадаем, што, акрамя двух залатых медалёў, Томаш заваяваў у нашых Раўбічах яшчэ адзін срэбраны (у спрынце) і адзін бронзавы (у эстафеце).

— Томаш, калі Вы пачалі спартыўную кар'еру?

— Я пачаў займацца біятлонам у 1988 годзе.

— Як здарылася, што Вы абралі менавіта біятлон тым відам спорту, якому прысвятилі ўсё сваё свабоднае жыццё?

— У тым месцы, дзе я вучыўся, не было спартыўнай залы. Але ўзмку мы каталіся на лыжах, мне гэта спадабалася, і я пайшоў у клуб. У гэтым клубе займаўся менавіта біятлонам, а не лыжнымі гонкамі, таму я зрабіўся біятланістам.

— У той час, калі Вы прыйшлі ў біятлон, каманды Саветаў і ГДР забіралі на спаборніцтвах амаль усе медалі. Па сутнасці, Вы сталі першай польскай зоркай біятлона. Як Вы адчуваеце сябе ў гэтым стане?

— Калі я прыйшоў у зборную Польшчы на біятлон, безумоўна, яна не была такой моцнай, як каманды ГДР і СССР, але наша каманда была вельмі здаровай і ройнай. Проста я страўў лепей за астатніх, менавіта гэта і дапамагло мне стаць лепшым сярод маіх польскіх сяброў. Калі я атрымаў свае першыя перамогі на прафесійным узроўні, я быў яшчэ вельмі малады, таму не думаў аб тым, што я з'яўляюся якой-небудзь зоркай.

— Скажыце, Вапны сваёй сочы за Вашымі выступленнямі, мабыць, прысутнічаюць на стадыёнах?

— Канешне, калі я атрымваю перамогі, яны абавязкова тэлефануюць, вінуваюць. Калі старты атрымваюцца нядаўна, яны таксама тэлефануюць, кажуць, каб не хваліўся. Хача самі за мяне вельмі хвалюцца. У мінулым годзе яны прысутнічалі на некалькіх стартах у Антверпені, у Аберхофе.

— За Ваю даўно і бліскачучы спартыўны кар'еру Вы атрымалі шмат перамоў, але акрамя іх Вы гаварыцеся больш за ўсё?

— Срэбраным медалём, што я заваяваў у гэтым годзе на чэмпіянаце свету ў Аберхофе ў індывідуальнай гонцы. У мяне вельмі даўно не было высокіх вынікаў. Я рыхтаваўся да таго старту вельмі ўпарта і змог заваяваць медалёў. Гэта перамога для мяне.

Пераможцы мужской гонкі на 10 км на чэмпіянаце Еўропы па біятлоне: паляк Томаш Сікора (злева), прадставінікі беларускай каманды Аляксандр Сыман і Уладзімір Драчоў (справа) — падчас цырымоніі ўзнагароджання ўвечар на Кастрэчскай плошчы ў Мінску.

што я яшчэ на штосці варты ў біятлоне.

— У гэтым спартыўным сезоне адбылася вельмі ўпарта барацьба ў Кубку свету па біятлоне. Хто, па Вашу думку, атрымае канчатковую перамогу?

— Для мяне існуюць толькі два фаварыты на гэтым Кубку свету: Пуэр і Б'ерхален. Пуэр быў у вельмі бліскачучай форме на чэмпіянаце свету ў Аберхофе, але Б'ерхален заўсёды лепш стартуе ў Амерыцы (засталося тры этапы Кубка свету, два з іх пройдуць у Амерыцы. — А. Л.).

Таму сказаць, хто канчаткова пераможа, даволі цяжка. Але мне здаецца, што пераможа Пуэр. Лейдз-лейдз...

— Вы ўжо даўно займаецеся біятлонам. Шмат хто з тых, хто пачынаў разам з Вамі, зараз закінвае сваю спартыўную кар'еру ці паводзіць сабе іншым чынам.

— Так, зараз я рыхтуюся да выступленняў на фінальным этапе Кубка свету ў Халменколене і да Гран-пры ў расійскім Ханты-Мансійску.

— Томаш, апошняе пытанне: чым Вы збіраецеся займацца пасля заканчэння Вашай спартыўнай кар'еры?

— Я яшчэ не думаю пра гэта. Мне здаецца, што ў мяне яшчэ ёсць дастаткова часу наперадзе, каб вырашыць гэтыя пытанні.

Дадам ад сабе, што Томаш Сікора атрымаў ад польскай федэрацыі спартыўную стыпендыю ў памеры 350.000 еўра ў год.

Антон ЛЮБІЧ.
Фота ByMedia.net

СПОРТ

І яшчэ невядома, які пол слабы...

У Раўбічах завяршыўся IX чэмпіят Еўропы па біятлоне. У перадапошні дзень спаборніцтваў адбыліся індывідуальныя гонкі як у мужчынаў, так і ў прадставініц прыгожай паловы чалавецтва. Ізноў падвалі балельчыцкай напшы мужчыны. Лепшым з беларусаў у гонцы на 20 кіламетраў быў Уладзімір Драчоў, які заняў чацвёртае месца. Аляксей Айдарэў фінішаваў на трынаццатай пазіцыі, Рустам Валіўлін прыйшоў да фінішу 23-м, а Сяргей Новікаў — 28-м. Пераможцам стаў паляк Томаш Сікора.

За мужчынамі склад беларускай зборнай прыйшоўся адказваць нашым дзівачкам. У індывідуальнай жаночай гонцы добра праявіла сябе Алена Зубрына, якая на дыстанцыі прайшла 15 кіламетраў заваявала срэбраны медаль, уступіўшы золата беларускай Кашары-не-Дабрускай. Яшчэ дзве нашыя сучасныніцы фінішавалі наступным чынам: Ксенія Зікунова размясцілася на сёмым месцы, а Людміла Калінчык фінішавала 33-й.

Заклучны дзень кантынентальнага перыштва ўключаў у сабе дзве эстафеты. Мужчынскі квартэт у складзе Аляксандра Сымана, Уладзіміра Драчоў, Рустама Валіўліна і Алег Рыжанкова заняў толькі чацвёрты радок. На працягу эстафетнай гонкі 4 па 7,5 кіламетраў у беларусаў былі шанцы "захапіцца" за медалі, але вельмі няўдала стрэлава Рустама Валіўліна не дазволіла беларусам пазмагацца за ўзнагароды. Перамагла ў мужчынскай эстафеце зборная Германіі.

Жаночая каманда ў сваёй эстафеце 4 па 6 кіламетраў заняла другое месца. Кацярына Іванова, Людміла Апанька, Волга Назарова і Алена Зубрына прайгралі расіянкам, якія і перамаглі на 1 хвіліну і 2 дзесятых секунды.

Па выніках чэмпіянату Еўропы беларуская зборная заваявала 7 медалёў: 2 залатых, 3 срэбраных і 2 бронзавых. Прычым 5 узнагарод на рахунак беларускіх біятланістак і толькі 2 у нашых мужчынаў.

На Кіпры беларусы сталі трэцімі

На Кіпры прайшоў футбольны турнір сярод нацыянальных зборных, у якім прыняла ўдзел і зборная Беларусі. У мінулым нумары "Народная воля" паведамыла, што беларусы не выйшлі ў фінал, саступіўшы на паўфінальнай стадыі зборнай Румыніі — 0:2. У матчы за трэцяе месца нашы футбалісты сустракаліся са зборнай Латвіі і перамаглі перамаглі сваіх сапернікаў — 4:1. Тры мячы ў гэтай сустрэчы забіў Максім Рамашанка, а яшчэ адзін правёў Віталь Булава. У фінале зборная Румыніі выйграла ў венграў з лікам 3:0.

А вось на міжнародным турніры, які праходзіў у Мінску, поспехі нашых сучаснынікаў больш сціплыя. Юнацкая зборная Беларусі ў матчы за трэцяе месца саступіла маскоўскаму "Дынама" — 0:3. А мінская "Дынама" заняла толькі сёмае месца. Перамогу на турніры адсылаваў маскоўскі "Лакаматыў", які ў серыі пасляматчавых пенальці выйграў у данецкага "Шахцёра" — 6:5.

Мірны прайграў у Ратэраме

Беларускі тэніст Максім Мірны браў удзел у турніры ў Ратэраме. Прызавы фонд гэтага турніру — 842 тысячы долараў. На чвэрцьфінальнай стадыі Максім выйграў у фіна Яні Неміненна — 6:4, а вось у паўфінале беларус саступіў іспанцу Хуану Карласу Ферэйры — 7:6, 3:6, 6:7.

Антон ВІТАЛЬЕВ.

На сустрэчу з гісторыяй

Сядзіба ГА «Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны» запрашае на пасяджэнні гістарычнага семінара для моладзі Мінска.

З цікавымі выступленнямі і паведаваннямі аб мінулым і сучасным нашай сталіцы выступаюць вядомыя беларускія пісьменнікі і гісторыкі.

Сярод іх Уладзімір Арлоў, Кастусь Тарасэў, Волга Іпатова, Віталь Скалабан і Анатоль Грынкевіч.

24 лютага ў 18.00

Вядомы беларускі пісьменнік Кастусь Тарасэў распавядзе пра Мінск у часы сталінскіх рэпрэсій.

26 лютага ў 18.00

Доктар гістарычных навук, прафесар Анатоль Грынкевіч пазнаёміць з гістарычнай тапаграфіяй і тапанімікай Мінска.

27 лютага ў 18.00

Першы намеснік старшын ТБМ Людміла Дзішчык выступіць з парадзі, як лепш жыць у сённяшніх варунах.

Запрашаюцца абітурыенты, студэнты і аспіранты з Мінска і бліжэйшых ваколіц.

ПРЕЗЕНТАЦЫЯ

Увесь Мінск у адной кнізе

Для тых, хто любіць і шануе сталіцу нашай краіны горад-герой Мінск, — прыемная навіна. Хутка з'явіцца ў продажы цікавая кніга-даведнік "Мінск за адзін дзень", якую выпусціла выдавецтва "Рыфтур".

Прэзентацыя гэтага выдання адбылася на кніжнай выставе-кірмашы, якая праходзіла ў Мінску. "Бацькамі" паведамілі, з'яўляюцца Хрыстафор Хількевіч (аўтар тэксту), мастак Тамара Мельянец, аўтар фота і дырэктар выдавецтва "Рыфтур" Сяргей Пяткевіч. Кніга можа выкарыстоўвацца як свабодна, так і ў якасці падручніка для школьнікаў і студэнтаў, якія вучацца ў англіскай мове. Таму прысвечана выдасці, улічваючы гэты факт, пераклад даведнік і на іншыя мовы.

Наталія ГУСЕВА.

Чытайце нас у Інтэрнеце
<http://nv.promedia.by>

Вторник, 24 февраля

БТ
07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00 Новости.
07.05, 08.10 "Доброе утро, Беларусь".
09.05 Сериал "Мисс Марпл".
10.05 "Светские хроники". Сериал.
11.05 "Богатые и знаменитые". Сериал.
12.10 "Зона Икс".
12.30 Худ. фильм "Точка отсчета".
14.20 "Одноклассники".
15.10 Сериал "Студенческая жизнь".
15.35 Сериал "Неугомонный Диди".
16.05 "5х5".
17.05 Сериал "Писики".

КОМПРЕССОРЫ
воздуху, газу, газу, пневмооборудование, запчасти, пневмофильмы, воздухоборники.
ТЕПЛОТЕХНИКА (теплогенераторы, котлы, котлы, котлы).
Для паровых агрегатов, фениш, вагнер краскораспылители, запчасти.
РЕМОНТИРУЕМ, обслуживаем оборудование прачечных и химчисток.
Тел: (8-0172) 31-42-69, 69-38-11
Тел/ф (8-0172) 68-62-21

ПОСТСКРИПТУМ

Кому — амнистия, а кому — мотать срок дальше

Закон "Об амнистии некоторых категорий лиц, совершивших преступления", вступил в силу в середине января. За последние четыре года в течение полутора выйдут более трех тысяч осужденных, совершивших незначительные преступления и твердо ставших на путь исправления.

Закон предусматривает освобождение от наказания осужденных за преступления, которые не представляют большой общественной опасности. Прежде всего это касается граждан, которые принимали участие в Великой Отечественной войне, а также выполняли интернациональный долг. Амнистия распространяется на несовершеннолетних, женщин и одиноких мужчин, осужденных за преступления, не являющиеся тяжкими, и имеющих детей в возрасте до 18 лет. Кроме того, она касается беременных женщин, мужчин и женщин пенсионного возраста, инвалидов первой и второй групп. От дальнейшего отбывания наказания освобождаются лица, больные туберкулезом, страдающие тяжелыми формами онкологических заболеваний, если они отбыли половину срока, некоторые другие категории осужденных.

Согласно закону, примерно 15 тысяч заключенных срок наказания будет сокращен на 1 год. Исправительные учреждения открытого типа покинут 2 тысячи человек. Осужденным за преступления, которые не представляют общественной опасности или совершены по неосторожности, срок лишения свободы будет сокращен.

Согласно ст. 13 Закона "Об амнистии...", под действие данного закона попадают лица, которые совершили преступления до дня вступления в силу закона, как осужденные, так и не осужденные судами, лица, приговоренные в отношении которых рассматриваются в кассационном или надзорном порядке, а также лица, осужденные судами других государств, но отбывающие наказание на территории Республики Беларусь или переехавшие для отбывания наказания в виде лишения свободы на территорию Республики Беларусь.

Амнистия, однако, не коснется (и в этом ее отличие от пяти предыдущих) осужденных — за тяжкие преступления, в частности, за убийства, убийства работников милиции, изнасилования

малолетних, бандитизм, а также совершивших особо тяжкие преступления (к которым относятся умышленные преступления, за которые Уголовным кодексом Республики Беларусь предусмотрено наказание в виде лишения свободы на срок свыше двенадцати лет, пожизненного заключения или смертной казни). Осужденные за государственные преступления, преступления против жизни, здоровья, свободы и достоинства личности, а также за должностные преступления остаются за решеткой. Не выйдут на свободу и осужденные более двух раз за лишение свободы за умышленные преступления.

Кроме этого, амнистия не распространяется на лица, которые ранее были освобождены от наказания в порядке помилования или амнистии и вновь совершили умышленные преступления. Так что законным преступникам остается мотать свой срок на полную катушку. Хотя, по статистике, за решетку после амнистии возвращается лишь 1 процент амнистированных.

Согласно Закону "Об амнистии...", местные исполнительные и распорядительные органы

Наталія ГУСЕВА.

8-Й КАНАЛ
17.30 "Мультпарад" от "Бюгера".
17.45 "Военно-полевой роман". Худ. фильм.
19.10 "Атомик Фильм" и "К-видео" представляют...
19.15 "Вызываем огонь на себя". Многосерийный фильм. 2-я серия.
20.40 "Телемагазин".
20.45 "Вечерница".
21.00 "Евромебель".
21.10 "Лучше не бывает". Лирическая комедия.

ТВ ЦЕНТР
05.00 "Настроение".
07.45 Газетный дождь.
07.55 "Страсти по Саломее". Сериал.
08.45 "Парк юмора".
09.40 Войди в свой дом.
09.45 Телемагазин.
10.00, 13.00, 17.00, 21.00, 23.00 События.
10.15 Телеканал "Дата".
11.05 "Момент истины".
12.05 Доходное место.
12.10 Опасная зона.
12.30 Деловая Москва.
13.15 "Инспектор Кресс". Сериал.
14.20 Как добиться успеха.
14.30 Я — мама.
15.00 Регионы. прямая речь.
15.30 "Формула Д".
16.00 "Тайны Ниро Вульфа". Сериал.

Адрес редакции:
220030, Минск, вул. Энгельса, 34а.
Прийёмная: (017) 206-68-71.
Тел./факс рекламного отдела: 206-69-04.
E-mail: nv@promedia.by
<http://nv.promedia.by>
Индекс 63222.
Заснавальнік і галоўны рэдактар
Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з востраюю неабходнасцю рэдакцыяныя матэрыялы не рэсцімі і не вярці, прывітаем уступіцца ў перадачу паймае за сабой. За інфармацыя, размешчаную ў рэдакцыі аб'яваў, рэдакцыя не адказвае. Могуць друквацца матэрыялы, у якіх пазначаны аўтары не падпісаныя газетай.

Лістыя на выдасці ў дзень 15.04.04 ад 15 мая 2004 г. (паслядзінне аб'яваў рэдакцыя рэдакцыі №224 ад 6 мая 2004 г.). Нумар газеты адраўнаваны А.Г. "Красная зорка" з адрасамі і адрасамі. 220073, г.Мінск, 1-ы Загародны завулак, 3. Падпісаны ў друку ў 15.00. Аб'ём 2 друку. аркушы. Тираж: 27 560 экз. Заказ № 594.

24 лютага

Рекламу

не обязательно доставлять в редакцию, ее можно вместе с гарантийным письмом

заказать по факсу:

(017) 206-69-04.
Телефон для справок: (017) 206-69-06.